Conclusion of Tractate Gittin

מלטי הגבורים

רבינו נסים המגרש פרק תשיעי גימין

מוקמיכן לים כויווג שני תקון גם אשה לרשב"א ז"ל אנל מיווג לאטן אין נהגו לכחוב הגט כי"ב שיטין כתנין גט: פנום דכר וכין סיווג ולריך לחתוך הקלף שכוחבין כו קודם האשופין מיווג שני נפל כחיבה כדי שלא ילטרך לחתוך ממט אחר שנין שעלר ונירשה את

כהיבה: וכן נהגו לעשות הקלף שכוחבין

הגט ארכו יחר על רחבו : ולריך שיהא

הקלף והדיו משל בעל : ולריך שלא יניח

חלק כלל לא בראש השיטין ולא בסופן:

ולריך לכתוב הגט חון מכדת משה

וישראל בי"א שיטין וכדת משה וישראל

הבעל לוחר לסופר כתוב גע לחשתי

פלונית וכן יאמר לעדים חתמו גט לשם

אשתי פלונית: ולריך ליזהר שלא יהא

הסופר מעדי החתימה אלא אחד

תיבטל הבעל קודם כתיבת הגט כל

מודעה שמסר על הגע ויהמר כן

הריני מבטל כל מודעה שמסרתי על

גע זה וכן אני מבטל כל דבר שנורם

ומפרקיטן אלא במקום שבני אדם רוחלין . והיא נכנסת לשיניהם לאחר יליאהן כשהן לובשין בגדיהם : הכחוב קראו אחר . אפילו כב"ה אחיא א כהב חיי" אין לחבר משרוה קחי: כי שנא שלח. פסוק זה בנבואת מלאכי הוא: אם שנאת שלח. כר"ע: שנוי המשלח. לפני המקום ואפילו לב"ה דנהי דלא כייפינן ליה אכל אם שלחם. שלא שלח. כל משר המא שלא להוליאה מיהו שנוי הוא: אג ראשון. אשת נעורים ובה משתעי קרא כדכתיב בתריה אשת נעוריך: תנו רבנן האוהב את אשת יולא וכייה לשור דהא כנופו וכו'. בפרק הכא על יבמחו הוא (דף סנו) עליו הנחוב אומר וידעת כי שלום אהלך ופקדת עוך ולא תחטא:

> והלכה והיתה לאיש אחר הכתוב קראו אחר שאין זה בן זוגו של ראשון שוה הוציא רשעה כתוך ביתו וזה הכנים רשעה לתוך ביתו זכה סמשלח לפני המקום 'אפילו לג"ם דנהי דלה הנריבהשני משלחה שנא' "ושנאה האיש האחרון לא לייפיק לים (שלח) לחוצים מכל מקום שנוי מום כד זכה קוברתו שנאמר "או כי ימות האיש האחרון לפני ממקום:זוג לשון. חשת מעורים וגם קרם שם זכה קוברתו שנאמר "או כי ימות האיש האחרון כדי הוא במיתה שזה הוציא רשעה מתוך ביתו ווה הכנים רשעה לתוך ביתו: וגרסינן בפרק הבא על יבמתו* אמר רבא אשה רעה מצוה

כשהן לוכשין בנדיהם: כי שנא שלח . פסוק הוא ננכואת מלאכי: אם שנאת שלח. כרבי עקיבה : אם שטאה לפני המקום שלח כב"ש וחית דנרסי שנוי הוא המשלח כלומר שנוי קא מישחעי כדכתיב בתרים אשת נעוריך. הדרן עלך פרק המגרש וסליקא לה מסכת גימין

מפלי כנ לגרשה שנאמר "גרש לץ ויצא מרון: *"כי שנא שלח אמר רב יהודה אם שנאת מלא השנים השנים עשר : ויחתמו עדי שלח ורבי יוחגן אכיר א שנוי המשלח ולא פליגי הא בזוג ראשון הא בזוג שני דאמר כ הגע שניהס בחוחה שיטה עלמה: ולריך ר"א כל המגרש את אשתו ראשונה אפילו מזבח מוריד עליו דמעות שנאמר "וואת שנית תעשו כסות דמעה את מובח ה' [וגו'] ואמרתם על מה על כי ה' העיד בינך ים אדם אשת נעוריך וגרסינן בפ' הרולץ* תניא ר' אליעזר בן יעקב אומר לא ישא אדם מכני ב אשה ודעתו לגרשה שנאמר "אל תחרוש על רעך וגו': *תנו רבנן (א) האוהב את מכני ב אשתו בגופו והמכבדה יותר מגופו והמדריך בניי בדרך ישרה והמשאן נשים מור o סמוך לפרקן עליו הכתוב אומר "וידעת כי שלום אהלך ופקדת נוך ולא תרשא:

הדרן עלך פרק המגרש וסליקא לה מסכת גימין

כשיתקיימו אותן דברים ביטול לגט זה וכן אני מעיד על עלמי שלא מסרתי שום דבר על הגע שיבועל הגע מחמתו והריני פוסל כל עד או עדים שיעידו שמסרתי או שאמרתי שום דבר שיבוטל מחמתו גט זה או שיורע כחו של גט זה מחמת אותה מודעא או אותו דיבור: ויכהבו העדים כן בשטר בפני עלמו להעיד שהוא ביטל בפניהם בטנין זה כל מודעא או דיבור שאמר או שמסר על הגע שכתב לאשתו פלונית: ולריך שיהא הבעל עומד במעמד שהגע נכתב או נחתם בו עד שיכהוב הגע ויוחתם וימכור הגע ליד האשה או ליד שליח קבלה שלה כדי שלא ידבר ולא ימכור לאחר מכן שום מודעא ויבעלט: ולריך ליזהר בכתיבת הגט שלא תהא אות דבוקה בחברתה אלא כל אות ואות יהא קלף מקיף אותה: ולריך ליזהר בו"ו דוכרו: ולא יכתוב ודין ביוד אלא ודן בלא יו"ד וכן לא יכתוב יו"ד באיגרת אלא אגרת וכן לא יכתוב לימהך ביו"ד אלא למהך בלא יו"ד: אם הגט נכתב ונחתם בעיר שהמגרש והמתגרשת שם אין לריך לכתוב בתוך הגט אלא שם העיר שתוא מקום עיקר דירתו ויכתבו כך איך אגא פלוני דדאירנא השחא במקום פלוני דעל נהר פלוני מותבהא פשרית ושבקית ותירוכית יתיכי אנת פלונית בת (רבי) פלוני מחדינת וכי' : ואם הגט נכחב ונחהם במקום אחר יכהבו העדים שם המקום שנכתב ונחתם בו ויכחבו כן למנינא דרגילנא במקום פלוני: העדים החתומים הגרות חו"י בגט לריכין לראות שנכתב הגט לשם האשה המתגרשת והם גם כן יחתמו לשם האשה ההיא: ועדי הגט אין חותמין אלא זה בפני זה. הנה (x) פיי בדיף בכל מה שלריך לכתיבת הגע וחתימתו כתקונו: ועהה נכהוב היאך יתנהג בנתינתו אם הוא עמה בעיר יתנהו הוא מידו לידה אחר בנכהב מיד וכשהוא נותנו לה בריכין שנים לקרותו קודם שיתנהו לה ואחר שיקראוהו נותנו לה מיד בשני אותם שנים וכן לאחר שנותנו לה כרי שלא יתחלף בין קריאה לנתינה : ולריך שיאמר לה בשעה שנותנו לה הרי זה: גישיך ואם היא כושה לקבלו מידו חמנה היא שליח שיקבל לה הגם מיד בעלה וחעשה אותו שליח לקבלה בפני שני עדים כשרים וחאמר לו קבלי לי גיטי מיד בעלי או בלשון לעוז. וכן אם הוא אינו עמה במדינה חמנה היא שליח קבלה בענין זה לקבל לה גיטה מיד הבעל בכל מקום שהוא והבעל נוחנו לשליח ויאמר לו בפני שנים לקבל גט זה לאשתו פלונית כמו שאמרה והשליח יביאנו לאשה ואחר כך אם חרלה היא להביאו לפני ב"ד ולכתוב לה שטר מעשה בית דין תבא לפניהם והם כוחבים לה מעשה בית דין שראו בידה גט כתוב כהוגן וכתיקון :

הדרן עלך פרק המגרש וסליקא לה מסכת גימין

כותב ושנים האחרים חותמין: ולריך ינמות וף סנג